

Sygn. akt III KZ 1/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **R. K.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału w Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 12 sierpnia 2013 r., o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 2013 r., Przewodnicząca Wydziału II w Sądzie Apelacyjnym odmówiła przyjęcia wniosku skazanego R. K. o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem Sądu Rejonowego w B., sygn. akt XV K .../11. Zarządzenie uzasadniono tym, że wyznaczony w sprawie obrońca z urzędu poinformował Sąd na piśmie, iż nie znalazł podstaw do wznowienia postępowania, zaś wnioskodawca mimo wezwania nie uzupełnił braku formalnego wniosku w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez adwokata lub radcę prawnego. Zarządzenie zostało zaskarżone przez R. K. zażaleniem z dnia 30 sierpnia 2013 r. W zażaleniu skarżący „zwrócił się o nieopłacanie pomocy prawnej z urzędu do czasu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, czego się bezskutecznie domagał, bowiem w sprawie >nie uwzględniona została okoliczność

zobowiązująca do nadzwyczajnego złagodzenia kary<”. Poza tym żądaniem, w zażaleniu nie znalazły się zarzuty dotyczące trafności zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 545 § 2 k.p.k. (zob. T. Grzegorzczak, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 1153) ustanawia on tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Przepis ten znajduje mocą art. 113 k.p.s.w. odpowiednie zastosowanie do wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o wykroczenie. Także w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, tak jak w postępowaniu karnym, wniosek o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego nie może być sporządzony samodzielnie przez zainteresowanego; kodeks wymaga, aby sporządził go podmiot fachowy, a więc adwokat lub radca prawny (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2008 r., V KZ 81/07, OSNwSK 2008, t. 1, poz. 132).

Skutkiem wniesienia przez skazanego osobistego wniosku o wznowienie, w sprawie wyznaczony zostały adwokat-obrońca z urzędu, który nie znalazła podstaw do wniesienia wniosku i poinformował o tym sąd na piśmie. Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę dogłębnej i rzetelnej analizy sprawy. Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu, ukarany został wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania, co nie nastąpiło mimo upływu terminu. W tym stanie rzeczy wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku stało się w pełni zasadne.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

